

Název projektu: Na zkušenou pro lepší kvalitu odborného vzdělávání
(zkráceně: Na zkušenou za vzděláním)

Projekt je veden pod evidenčním číslem: CZ/13/LLP-LdV/VETPRO/134183

Partnerská škola: OULUN SEUDUN AMMATTIOPISTO - [OSAO](#)

Projektu jsem se mohl zúčastnit díky projektům mobility LdV a škole, ve které působím jako učitel odborných elektrotechnických předmětů a také vyučující v elektrotechnických laboratořích. Zároveň jsem vedoucí předmětové komise elektrotechniky.

Hlavním cílem projektu bylo seznámení se s finským odborným školstvím. Projekt pro mě měl ale i řadu dalších přínosů. Zejména zlepšení angličtiny v přípravném kurzu, dále seznámení se s obecnými informacemi a daty o Finsku a pak při „finále“ také možnost s běžnými Finy vejít v reálný kontakt.

Ve školách nám sice finští kolegové představovali hlavně dílenské prostory svých škol (jsou rozhodně zajímavější než pohled do běžné třídy), ale o možnost získat i poznatky o jejich teoretickém základu jsem ochuzen nebyl. Při porovnání s naší školou se jevil méně teoretický a v podstatě „mělčí“. Do učebnic jsem nahlížel, ale finština je jazyk opravdu zapeklitý, mé porovnání vychází jen z grafických částí učebnic a diskuze s kolegy.

Připadalo mi, že finské odborné školství je dosti blízké bývalému školství učňovskému. Z diskuzí jsem pochopil, že školy typu naší průmyslovky tam v podstatě nemají. Uvědomil jsem si, že všechno v našem školství nebylo vždycky špatné. V době, kdy učiliště byla součástí výrobních podniků (v té době jsem na učilišti učil) žáci konali užitečnou produktivní práci a získávali praktické zkušenosti z reálného provozu. To s osamostatněním učilišť do značné míry padlo. Ve Finsku jsme viděli, jak jim to tam krásně funguje.

I když jsme navštívili především učiliště, což s naší školou nelze úplně srovnávat, zaujala mě převaha odborné výuky. Nevím, jak vypadá současná situace na učilištích dnes, ale v době mého působení to tak určitě nebylo a obávám se, že s nárůstem všech možných maturitních oborů se tomu ještě vzdalujeme.

Technické vybavení škol ve Finsku je na velmi vysoké úrovni (mám pocit, že ve zmrzlé finské půdě se peníze tak snadno nevsakují a dotečou až na své místo tedy do škol). My zde opatrujeme jako oko v hlavě několik lepších průmyslových měničů a tam ležela spousta přípravků i s drahým vybavením na zemi nebo na chodbě.

Kvalitní vybavení, ale neznamená, že by měli lepší studenty. Když jsem je tam viděl v botách a čepicích i ve třídě nebo se válet na chodbách, tak jsem si říkal, že ti naši „lumpové“ nejsou zase tak špatní.

Drobné „střípky“ ze stáže:

První zážitek je z Helsinského terminálu. Když po mě chtěli při koupi chleba pas a letenku myslel jsem si, že jsme omylem přistáli ve velké zemi na východ od Finska. Naštěstí se ale ukázalo, že je to moje chyba protože jsem vlezl duty free shopu.

Velmi mně zaujaly jazykové znalosti běžných Finů mimo školu. Nenarazil jsem na nikoho, s kým bych se anglicky nedomluvil (viz třeba můj nefunkční telefon, obchod, pošta, hospoda, ...) a většinou na tom byli jazykově lépe. Myslím, že u nás v Čechách by v obdobné situaci měl Fin podstatně větší problém se domluvit.

Rozhodně zajímavá byla návštěva firmy VTT. Do doby exkurze jsem netušil, že jdou vyrábět plošné spoje tiskem a dokonce i některé polovodičové součástky (svítící pásek s natištěnými polovodičovými LED diodami). Bohužel pro pořizování fotodokumentace neměli zrovna pochopení, čemuž jsem rozuměl.

Bezesporu nejmodernější byla škola v Haukipudas. Při pohledu na obrovskou halu se speciálními trojitými skly bylo evidentní, že se jedná o ekologický projekt. Zvláště mě zaujala informace o vytápění školy. Podle informací pana ředitele byla vytápěna s využitím 100 geotermálních vrtů hlubokých 125 m.

Nikdy bych nevěřil, že jsem schopen vlézt do řeky při teplotě pod nulou. S Veli-Mattim Moilanenem (finský kolega učitel, který měl největší zásluhu na našem programu a celou dobu pobytu ve Finsku se o nás staral) to bylo tak samozřejmé, že jsem skoro ani neváhal. Zvláště podruhé, když jsme viděli starší dámy spokojeně plavat mezi ledem.

Kolega Havlík utíká z vody první ;-)

Pro mě byl největší přínos projektu v tom, že jsem se donutil zase oprášit své vědomosti z angličtiny a opět si ověřil, že jenom s češtinou jsme ve světě ztraceni. I když se ve svých hodinách snažím studenty přesvědčovat, že znalost cizího jazyka je stejně důležitá (a možná i důležitější) jako odborné vědomosti, nedaří se mi jejich přístup k cizím jazykům změnit. Možná že teď pod vlivem zkušeností z Finska budu trochu úspěšnější.

Jedinou vadu ve Finsku bych viděl v poněkud pro nás drahém pivu ;-)

Ing. Ondřej Tesař
14. 4. 2014